

VISOKO VISOKO (4)

Prvi dan listopada. Probudio sam se s mišlju kako je, s humanističkog stajališta, čitava ljudska povijest zapravo povijest ratova i žene, s druge pak, prirodoslovne, nastojanje da se ta razbijena slika ujedini, pomiri. I mislim da i sam na tomu radim.

Prva tri rada serijala jako ukazuju na Elektru kao nositeljicu života u Dolini Piramida Visokog. Njenih 99, i 100 Alcyone, ulijevaju određenu sigurnost. No valja tu numeričku masu „probaviti“ i modelirati pa, kao i na svakom hodočašću, nikad ne odustati. Još zorom mi se javila ideja: što je s drugim, zapadnim krakom, ako bi to bio trokut, a na istoku je udaljenost 21 cm krak Elektra – Visoko!?

Uvijek se radujem takvim poticajima, jer oni dolaze iznutra i gotovo nikad ne razočaraju. Dakle, baza trokuta je *linija-života*. Iz Visokog na njoj mjerim u smjeru jugozapada udaljenost 21 cm. I što mislite, može li bez odgovora sustava? Naravno da ne može – sjecište s nultim meridijanom Greenwicha! I tako se cijeli koloplet samo nastavlja, potvrđujući jednu te istu tezu o početku svijeta na ulazu u Matricu, tj. Rotondu.

A tek onda dolazi simbolika:

- ELEKTRA ima broj 99, JASTREB također 99
- Brdo sokola ili MONFALKONE nosi broj 121, VISOKO pak 122, ORAO 66 (132)
- Monfalkone i Visoko su preko Vlašića povezani sa sjeverom Z. Iskenderuna (27.81°)
- *Falco* na talijanskom znači SOKOL, a njegov je broj 97
- *Solim* je staro ime za Jeruzalem, što znači „sokol“, a SOLIM je broj 92
- Monfalcone i Jeruzalem povezuje pravac paralelan s *Visočkom* simetralom (39.73°)
- Poradi *Stridona*, ORAO 66 (x 2 = 132).¹

Znam da razvijam model koji u ovom trenutku izazivlje najblaže rečeno čuđenje, ali od toga se ne da pobjeći. Mi nismo svjesni projektiranja u našem životnom prostoru i vremenu. Mislimo, ako nije dostupno arheologiji, ne postoji. Ali, postoji, itekako, i fantazmagorično, i znanstveno! Jednog će dana to netko morati priznati i prihvatiti. Dolaze novi naraštaji, neopterećeni školski. Vidimo tek sada da se ništa ne smije odbaciti, isplatilo se trpjeti! Međutim, ničega ne bi bilo da Visoko nije $\frac{1}{4}$ ili $\frac{1}{2}$ promjera odnosno polumjera vanjske kružnice matrice, čiji radijus definira, uvjetuje polazište Primordijalne simetrale. Polazište i Odredište svega što će se razviti u sustav, homogen i prilagođen prirodi i čovjeku. Zašto ga je potom čovjek odbacio, vjerojatno znam, no treba pitati druge!

Elektra nosi astronomsku oznaku 17 Tauri. Nominalno udaljenost Elektre od Zemlje iznosi 375 ± 23 , sjaj pak 3.70, što znači, stavimo li to u suodnos, dobit ćemo prosječne vrijednosti **99/100**. Istodobno, za Alcyone vrijede sljedeći podatci: udaljenost 409 ± 50 ly, prividni sjaj 2.85. Ako dijelimo najveću vrijednost 459 sa 2.86 dobit ćemo **160**. Govori li to išta o sustavu! Pa naravno, to ga i nosi, kao i moj život. Od Alcyone do mjesta na *liniji-života* gdje njom prolazi *Visočka* simetrala, mjerim precizno **19.50** cm!?! Od Alcyone do mjesta prolaza paralelnog pravca Ljuba – zrcalna Taygeta, 17 cm. To je i udaljenost od Atlasa do Alcyone, od Plejone pak 17,1 cm.

¹ Vrijedno je stoga pozvati se na članak M. Puljka, *Jastreb Glavica II. dio „Od Troje do Stridona sv. Jeronima“*. Jastreb 99 – orao 66!?! *Stridon* 132!

Plejade M 45! Zlatni rez 27.81° ! Promjer primordijalne kružnice 28 cm, $\frac{1}{4} = 7$ cm, promjer pak vanjske 28.8 cm, $\frac{1}{4} = 7,2$ cm. Dužina *linije-života* 26 cm, $\frac{1}{4} = 6,5$ cm, a 6.5° je približno pola od onih 12.96° iznad 360° zbroja *Tk* Piramida, odnosno $\frac{1}{2}$ iznad 180° . Kao da sve polako sjeda na svoje mjesto!

Kao da primjeri iz ruku uzimaju moći alata. Savršenost principa očitava se u simbolici brojeva. Nećemo suviše gnjaviti, ali tek, reda radi, nekoliko naočitih primjera:

- Otok Rodos, kroz koji je u antici prolazio početni meridijan, zadržao je u sebi recidive prošlosti, usvajajući sustav, dajući mu tek nove naslove i uloge: Archangelos je grad vrlo bogat helenističkom baštinom, nad kojim stoji akropola na **$28^\circ 7' 7.9''$ E $36^\circ 12' 4''$ N**, što je geografska dužina Elektre. O 28.7, usto i 7.9, ne treba ni govoriti. Savršenost principa očitava se u simbolici brojeva.
- Hill of Tara, Visokih kraljeva Irske, na meridijanu je 6.612° W ($6^\circ 36' 45''$ N), čiji *Fi2* je 17.30° ili „naših“ $17^\circ 18'$, pa *Fi3* 28.007. Međutim, paralela te sjajne pozicije, 53.5775° N, podijeljena s meridijanom 6.612° , daje 8.1. Zbroj koordinata iznosi 60.12° i odgovara Platou Gize.
- Učestalo spominjani vrh Matica Male Žabe, 681 m, te Marin Vijenac, 507 m, drugi su primjer. Na Hridima Grebenima Dubrovnika nalazimo toponim Vješala, na 18.0502° E. Pa kad pribrojimo meridijanu Ošlja (17.7379°) **$\pi/10$, 0.3141**, imamo 18.052059° .
- Oduzimajući od *Tk* iračkoga Kūta meridijan Vratnice, dobijemo rezultat **27.618° !**
- Meridijan Matice je $17^\circ 40' 31''$ E, na njemu također Gabela Polje, na samoj rijeci Neretvi crkva Male Gospe. Na zapadu, to je *nulti* meridijan (W) ili otok Ferro.

Nećemo više, jer kao da se krećemo unutar nekog labirinta u kojemu jest izgubljenost svladana poznatim a nevidljivim tragom. Ovdje nema kamenčića ni niti, zadani lanac brojeva i simbolike sinkroniziran je u model, **arcus tangens** – „strogo rastuću funkciju...“. Poglavitito interesantnu zbog našeg 18. stupnja E, jer 18° ($180^\circ : 10 = 18^\circ$) daje 0.314159 radijana i 20 gradi.

Odavno rekoh da zlatni rez kreće iz hrama *Hermopolisa*, $27^\circ 46' 53''$ N (**27.7813°**), 30.8° E! Tko je bio Toth, *meštar* mudrosti, znanja, astronomije, geometrije, uopće matematike, i umjetnosti, bog Mjeseca, koji će srce mjeriti perom noja, izumiti kalendar 365 dana, pismo!? Bez najnovije LIDAR tehnologije, dimenzionalno više, kažu sami stručnjaci, nisu mogli dokučiti funkciju opservatorija Machu Picchua, a ta *primitivna* civilizacija ne samo da se njime koristila nego ga je i izgradila!? Vraća nas to izvornoj matrici na nebu i njenoj implementaciji u realni prostor. Ponašanje kutnih veličina na nebu ovisno je o udaljenosti na zemlji.

Srednja vrijednost dužina između Alcyone te Plejone i Atlasa iznosi 17.05 cm ($17.1/17$). Od Alcyone do prolaza *linijom-života* *Visočke* simetrane je 19.5 cm. Njihov odnos daje koeficijent **0.878**. Ali sad ide druga računica. To je i odnos veličina $6.5 : 7.4$, kad dužinu 17 cm u zlatnom rezu dijeli udaljenost od Alcyone u omjeru 10.5 : 6.5 cm. Ta će točka u razumijevanju matrice postati novim ključem njenog dekodiranja.

Uglavnom, priča je vezana i usmjerena na Plato Gize i bit će ispričana drugom prigodom. Kako sam to i najavio, kod novog tumačenja uloge Atlasa i Plejone. Tu ću opet u kondicionalu – ako sam u pravu, kad kažem da je Plato Gize pozornica „povratka u utrobu“, instalirane Plejade moraju se potvrditi i izvan primordijalne kružnice, tj. u funkciji pozicije

Oca i Majke. Na kraju, ispast će – *štos* čitave projekcije je upravo ujednačenje njihove pozicije. Zasad možemo kazati – 10.5 cm na *liniji-života* mjerimo minuciozno u mjestu prolaska *Ljubine* kružnice. Dakle, to je već treća markacija vitalnih elemenata projekta koja neposredno vrši utjecaj na *liniju-života*. Najjednostavnije kazano, bez koherentnosti dviju matrica ne može! A bez čega sve može!?

Mogla bi bez simbolike, ali onda ne bi imala potrebu za čovjekom. Čovjek je taj što čini razliku, on će ispričati to o „Nebeskom gradu“, o piscu svetom koji opisuje,² kako ga anđeo prenosi „u duhu na goru veliku, visoku“, i kako mu s nje pokazuje „sveti grad Jeruzalem“, koji „silazi s neba od boga.“ Njegovi sinovi „dolaze izdaleka“, „blistav je poput dragoga kamena slična kristalnom jaspisu“, „njegovo svjetlo privlači narode i kraljeve“. „Narodi će hoditi u svjetlosti njegovoj, a kraljevi zemaljski u nj donositi slavu svoju“. „Opasan je zidinama, ima 12 vrata – izraelskih plemena“. „Istodobno mesijanski i nebeski grad!“ „Od sada svi imaju izravan pristup bogu“.

Usporedimo to s poviješću Visokog! Isto je kao i s Trojom, grad može biti imaginarno stvaran. Tako vidim i svoj ulog u skidanju matrice Plejada s neba. Nemojmo zato preskakati mišljenja, pustimo da svatko misli svojom glavom, jer ovaj opis nije nastao u hipu vremena. Uostalom, što mi znamo o tim dubinskim ljudima, o njihovoj kulturi i civilizaciji, kad je riječ o nalazima kojima raspolaže Fondacija Bosanskih piramida!? Ovakav „sveti grad“, od prije 5, 15, 25... ili više tisuća godina, i sveti grad danas, trebali bi spram obrasca biti isto.

Što znamo o kvarcu i kristalu, JASPIS-u (98), „pjegavi kamen“, osim što prethodi Elektri (99)?

Citiram izvor: „Kvarc se koristi najviše u izradi nakita i kvarcnih oscilatora; najvažnije mjesto zauzima u proizvodnji kvarcnih i kristalnih oscilatora koji predstavljaju električni sklop koji koristi mehaničku rezonanciju vibracije kristala kako bi stvorio električni signal vrlo precizne frekvencije.“

Počiva li na ovom opisu izlaganje koje sam čuo za prvog boravka u Tunelima Ravne o nalazima megalitnih stijena duboko u njihovoj utrobi? Kvarc je „vrlo uobičajen u sedimentnim stijenama kao što je **pješčanik.**“

U doba nastanka hrvatske abecede i *gajice*, hrvatski jezik je još uvijek u svojim idiomskim, što lokalnim okvirima, što u širim povijesno regionalnim kočnicama. Zato je moguće da uređenjem propozicija za stvaranje standardnog jezika iz korijena s njim izrasta i značenjsko granje. Što kaže algoritam: KVARC 47, KRISTAL **118**.

- 47 x **Fi2** = 123.0 (Visoko 122)
- 118 x **IFi** = 72.92, **2Fi** 45.0, **3Fi** 27.85
- 118 x **Fi2** = 308.91 ~ **309 : 5 = 61.8**

Dakle, doslovno sve je tu, i sve iz zlatnog reza dolazi: Ljuba je i 47, i zlatni rez kuta 45° (27.81°). Tu je i nominalnih 618 (Vlašić, *Tk* 61.9°). Pravi kut 90°, ČOVJEK 91 – može li eklatantnije!?

Dobili smo zapravo metafizički niz Monfalkone – Visoko – kvarc (121-122-123). Možemo li tu pravilnost svesti pod neki od pojmova? Elektru, možda? Tim više jer kut 123° +1 mjerimo

² Otkrivenje nebeskog Jeruzalema.

u vrhu trokuta rt Cantin – Kūt – Visoko. Na neobičan neki način, posredovanjem preko kvarca smo dobili informaciju o pravcu Zaljev Iskenderun – Visoko – Vlašić – Monfalkone (27.81°), projiciranom već davno na mapi K01e.³ Na njega će se osloniti i referirati niz, jaspis – Elektra – Alcyone (98-99-100), sa Vlašićem, 88.

Da, sve je to lijepo, ali nema ničega bez čovjeka: temeljni, pravi kut 90°, ČOVJEK 91. Pa sada pogledajmo sebi u lice: MATEMATIKA, **128**, ali skladajmo slogom:

MA - TE - MA - TI - KA ili 19 - 26 - 9 - 19 - 26 - 13 - 16

MA-MA / TE-TI-KA

Neka svatko sebi u glavu stavi moguće značenje! Mene asocira na Majčinu zaštitu! Dakako, uz mnoge komutacije (ka-ma-te, ka-te-ti...), i odlazak u srce svete geometrije:

SVETA GEOMETRIJA ili $88 + 145 = 233$

A onda je *FiI* od 233 = **376.994** ~ 377 ili **17°** iznad 360° (x 0.618 = 222.48 ili, +1, 223).

IFi je tada 143.994 ~ 144, *2Fi* 88.988 ~ 89, dakle, 88 +1, može i kao 88 i 98.

Pi i Fi! To su temeljni ljudski zakoni i temeljna ljudska prava. Imamo pravo, ne na slobodu govora, jer to nam nitko i ne može oduzeti, već na 3.14 i 618. Posvećujem to imenjaku, Atlasu!

Ovdje bi najsretniji trebao biti kolega Puljak, jer precizna razlika 16.994° iznad 360° (16°59'38") predstavlja meridijan koji prolazi zapadno od mjesta GRABOVAC (90), gdje je na 16°58'15" E locirao po legendi poznatu Jastrebovu Glavicu sa stolicom sv. Jeronima. Jako zanimljiv je taj kontekst predaje, budući da ju, po autoru, čuvaju VRDOLJACI, čijim zaselkom upravo i prolazi dotični meridijan. Algoritamski, pokazuje se suvislost rješenja impostacije svetačke Stolice na geometrijskoj osnovi, znamo da je zbroj kutova trokuta uvijek 180°:

- VRDOLJAK = **111** VRDOLJACI = 112
- *FiI* od 111 = 179.598 ~ **180°** od 112 = 181.216
- *3Fi* od 111 iznosi 16.19, *4Fi* 10.0061, a

5Fi = 6.18

Na istom je tragu i broj **1111**, iz kojeg će proizaći niz *4Fi* 162.0, *5Fi* 100.1 i

6Fi = 61.8

Prema onomu što znam, što sam naučio u ovom iskustvu, i što vidim golim očima, a događa se, mislim da idemo prema nekom sasvim neočekivanom cilju. Naprosto – slučajnostima tu nema mjesta. Svetost nekog mjesta ne štiti se samo brojem, već i slovom, što je sve ozbiljnije vidljivo. Zbroj koordinata vrlo je kompatibilan točki križa Rotonde Ošlja: 60.39° / 60.63°, pače čak i inventivan. Jer već prvi zlatni rez od 60.39, *FiI* daje fantastičnih *plejadskih* 97.72. Njihov zbroj dat će pak 120.757°, čiji *4Fi* iznosi

³ Vidi: prethodna studija (3), 5.

17.618 = meridijan Vida i Narone!⁴

Što god to značilo, gledam isključivo povijesno geografski, što predmnijeva da još uvijek nije riječ i o samom *Stridonu*. Za to treba dublja studija. Pa čak i uvažavanje principa simbola. Zato ću sad navesti primjer koji ima samo dvije mogućnosti: ili se stvari događaju u nizu slučajnosti, koincidencija, ili stvarno govorimo o svojevrsnoj metodi iz domene geografije religija. Treće opcije nema. To će biti test za kontrolu pozicije *Stridona* koju bi trebao izbaciti sam sustav.

Simbolika ptica – grabljivice

Vraćamo se na ptice grabljivice s početka. „Orao“ (66) je na latinskom jeziku *aquila*, AKVILA (74) (←47 kvarc). Aquila je grad u Italiji, a 66 x 2 je 132 ili *Stridon*. Istodobno, istog korijena je rimska *Aquileia* (97), a 97 je i „sokol“. Put grabljivica je očito sustav brojeva!

- Aquila, 13.398° E, *Aquileja*, 13.3698° E.
- Akvila, *Tk* 55.7469°, iz njega *Fi1* 90 +1, *Fi2* 145 +1 (Grabovac, 90); *3Fi* je 13.15° E pa smo opet na meridijanu Tripolija (*Oea*)
- *Aquileja*, *Tk* 59.1394° (97 x 0.618 = 59.946)...

Od 104. pr. Kr. u legijama Rima uvodi se obveza nošenja *aquile*, Orla, standardnog simbola, za što je bio zadužen poseban legionar, *aquilifer*. Koliko je povijest opća, a koliko je pravo što ga na nju polaže pojedinac!?

I sad dolazimo do bitnih semantičkih trenutaka. Jastrebu, sokolu i orlu, pridružuje se još jedna ptica, **SOVA**, opet **74**, kao i Akvila, a *aquila* je orao!?! Ptica iz porodice *Strigidae*, koju nalazimo u Leksikonu ikonografije liturgike i simbolike zapadnog kršćanstva⁵ u kontekstu sv. Jeronima: „Mnogo češće prikazuje se sv. Jeronim kao pokornik u pustinji ili pećini ... a u blizini se nazire raspelo, lubanja i sova.“ I ovdje idem za čistom logikom: ako se već atributi prikazuju likovno, mora se to zrcaliti i u jeziku, a onda putem njega i u numeričkom sustavu. *Nomen est omen* je isto koliko je i *Omen et Nomen*!

Latinski, sova je **STRIX** ili 116, u antici simbol mudrosti, pripisan božici Ateni. Iz 116 kao *IFi* dobivamo **71.68**. Očito je da se jezik prilagođavao sustavu brojeva hrvatske abecede, pa je povijesno moglo doći do miješanja različitih naziva ptica za istu numeričku veličinu. Kako god, sa sovom, dobili smo početni slog i *strix* (striks) i *Stridona*:

$$\mathbf{STRI} = 86 + \text{DON} = 46 \text{ ili } X = 30 \text{ ili } \text{KS} = 39^6$$

Fi2 broja 86 daje 225 +1, dok 222.5, zlatni rez kuta 360°, daje broj 85. Međusobni suodnos je:

$$\text{lat. } \textit{strix} (116) - \text{hr. striks} (125) = \pm 9$$

$$\text{hr. striks} (125) - \textit{Stridon} (132) = \pm 7$$

⁴ Vidi prethodne studije, gdje ovaj meridijan osobito višekratno naglašen.

⁵ Autori, priredio Radovan Ivančević, Zagreb, 2000. Jeronim (329).

⁶ *Ksi* je 14. slovo grčkog alfabeta i ima numeričku vrijednost broja 60. Izgovara se *ks*. Za *ksi*, *sigmu* (18. slovo, 200) i *hi* (22. slovo, 600) izvor je slovo *sameh* iz feničkog pisma, 15. slovo brojčane vrijednosti 60. *Ksi*, indirektno i *hi*, odgovaraju latinskom *x*.

Dakle, povratno, dobili smo Akvileju i sokola, ili **97** (←79)! Sedam Sestara, Majka i Otac! To je, međutim, transponent hrvatskog jezika. Da bih dokazao ispravnost svoje postavke, koristit ću se grčkim alfabetom, u kojemu slovo *ksi* odgovara latinskom *x*, u brojevanoj vrijednosti 60.

- STR = 24+26+23 = 73 + IKS (60) = **133** (*IFi* = 82.194)
- STR = „ „ = 73 + IDON (59) = **132** (*IFi* = 81.576)

Doslovno, tajna *Stridona* ugrađena je u matrici Plejada, i kao takva iz nje izvire. Kuvertirano je sve i čeka svoju prigodu. Mislim da je dovoljno za pristup jednoj metodološkoj novini u okviru povijesnih humanističkih znanosti, kako bismo shvatili da nas sustav usmjerava na određena rješenja u prostor-vremenu. Poglavito ako to stavimo u kontekst nastanka pisama, od feničkog, hebrejskog, grčkog i latinskog, pa sve do glagoljice, procesu koji se strukturno ponaša upravo po zakonitostima transponencije brojeva. Pozivao sam, a i danas to činim, na testiranje metode na *Stridonu*! Dakle, nije teško zaključiti da imamo znanstvenu osnovu za razmatranje modela. Da bismo to mogli, prije svega, trebamo prihvatiti matricu!

Zato se vraćam sv. Jerolimu. Uz **Lava**, jedan od njegovih ključnih simbola je **Lubanja**, ni orla niti jastreba nema, tek se stidljivo javlja sova. Ali, nešto drugo ima. Etimološki, riječ „lubanja“ dolazi iz korijena Golgota. Ima li na svijetu imanentnijeg „točki križa“ od lokaliteta Golgote ili Kalvarije!? Nema, dakako! **Tk Golgote,**⁷ tj. **Crkve Svetog Groba** iznosi

67.0084°

LUBANJA = 67

I to je, po meni, polazište svega. GOLGOTA je 107, razlika 40. Za hrvatski jezik to je presudno. Povijesno geografski! Kardinalan je meridijan **35.23° E**, a **35°24'** znamo već što je! Znači, došli smo do onog meridijana gdje se numerički preklapaju decimalni i heksagezimalni izraz, razlike 10'29". Naime, meridijan **35.23° E** (35°13'47" E) stoji spram **35°24'16" W/E** (Ferro – Ošlje). Ali sad iz njega imamo jedno od najglobalnijih rješenja sredozemnih prostora i obala. Time i geografije religija!

Meridijan Križa, nazovimo tako, 35.23° E ukrštava se s paralelom **35.23° N**. Tako filigranski precizno, da izgleda stvarno nadnaravno, nije moguće izvesti projekciju bez kumulativa znanja unatrag tisuća godina. Riječ je o paraleli najistočnije točke Istočne okomite obale Tunisa, danas rtu Kaboudia, nekoć Caput Vada, na kojemu je smješten grad Chebba, utemeljen 533.-534. (ima li smisla – ima!?), Justinijanov *Justinianopolis*.

Što je na paraleli **35°24' N**? Konačan dokaz izvođenja zemaljskog sustava iz njegova nebeskog podrijetla. Riječ je o paraleli rimske *Selecte*, danas Salakta, na meridijanu Polazišta simetrale 27.81° - polazišta i odredišta čitavog projekta, što će primarno utjecati na definiciju pozicije *Stridona*. Salakta se nalazi na simetričnih **35°23'32.8" N**, te na meridijanu koji zajedno s rtom Afrika (Mahdyja) utječe na točku Polazišta 11°3'/11°5' E. *Selecta* – „odabrano mjesto“!

Rtovi:

- Kaboudia **Tk** 46.3929°
- Salakta **Tk** 46.4412°

⁷ Na stranici Wikipedije za Golgotu zbroj koordinata iznosi decimalno **67.00805°**. *FiI* broja 35.23 iznosi **57.00**, *Fi2* pak **92.22**.

- Afrika *Tk* 46.5920°

Točku **Polazišta** primordijalne simetrale projektirao sam 2014. Implementirana koordinatama približno rtu Afrika, s novim spoznajama, danas je to točka križa *Tk* **46.61°**. Koliko je sad bitno da čak i engl. *EAGLE* (orao) nosi broj 46!

HIPOTEZA: ako je pozicija **Visoko** ½ radijusa ili ¼ promjera simetrale vanjske kružnice, koju uvjetuje Polazište, *Fi2* bi morao dati njegov matični broj **122!**

$$46.61 \times 2 \times 1.618 = 122.02$$

Visočka simetrala vodi u Riyad, Arapski poluotok. Kružnice smo davno napravili te smo vidjeli kako u takvoj konstrukciji leže pozicije svetišta i gradova Medine i Meke. Srednja vrijednost njihovih meridijana iznosi **39.71865° E** (39.6111°; 39.8262°), a kut simetrale tetive Alcyone – Sterope iznosi **39.73°**. Stoga, sve ovo možemo globalno i religijski usporediti samo sa Kabom u Meki, čija *Tk* iznosi **61.2487°**, što daje *Fi1* **99.100°** (Elektra-Alcyone), te *Fi2* **160.344°**. Pritom je naglašen detalj da se *Arapska* kružnica hvata za Sredozemlje upravo za Elektru, dakle, prolazi Elektrom u Z. Iskenderun. Istodobno, *Tk* Medine je 64.0823°, što daje *Fi2* **167.76°** (100+67).

A što je to projekcijski, ili geometrijski, radi matematičara? Radijus *Arapske* kružnice u Elektri jednak je udaljenosti od središta primordijalne kružnice, *Bolbe*, do drevnih feničkih, Sabrathe i Beiruta, iz kojeg će loretska trajektorija poći u smjeru Zadra i Ošlja, a u Sabrathi će se formirati polovica *Pariskog* pravokutnika, Aqra – Troja – „T“ (Ljuba) – Troyes – Paris! Radijus u Elektri također je i udaljenost do meridijana Kharga oaze, iz čijeg ugla *Pariskog* pravokutnika pravac pod kutom 27.81° vodi ciljano u najistočniju točku Crnog mora, Kobuleti! Nema smisla se opet vraćati, sve je već davno lijepo napisano, nacrtano, mapa **K15e** (ožujak, 2015.). Što da ja više kažem!? Nema potrebu!

Svatko sad treba donositi zaključke za sebe. Što se sve događalo, i kako se ono realno razvijalo u mistično, posljednjih tisućljeća povijesti? Ali, jedno je sasvim pouzdano: brdo Kalvarija nije, ne postoji samo od Rimljana! Idemo li dublje, Rim je potukao Pune, Puni su sinovi Fenicije... Pa onda odgovorimo – zašto naš sustav ne počiva na rimskim, nego na arapskim brojkama!? Ili još intrigantnije – zašto se Islam koncentrirao i zadržao upravo u Srednjoj BiH!? Sva su logična rješenja kad poznate sustav!

S mog prozora gledam kapitel i na njemu rimskog Orla, pedesetak metara južno kapele su Isusa i Marije. Kad prođem redovito prozborimo koju. Međutim, On je svaki put drugačiji i drugog raspoloženja, osjetim na pogledu. Marija je stabilnija, koncentrirana uvijek na isto – bdijenje! Zabrinuti su koliko i mi, samo što mi još hodamo ovim svijetom!

„Vjera počinje na samom rubu razumijevanja“, riječi su sestre Lucije Fatimske.

ZAVRŠNO – KVARC 47

Čuvam jednu uspomenu, neobičan konusni oblutak koji mi se našao na putu tijekom obilazaka Tunela Ravne za drugog posjeta 2013. Dimenzije: **4,5 x 3,4** cm u najširem dijelu. Vodoravno, na dužu os, urezane su dvije brazde. Tamno smeđe je boje i svjetluca, držim da je riječ o kvarcu.

Međutim, ono što ga čini kuriozitetom je rupa u obliku oka dubine vrha svrdla. Očito vještačka, i nije mogla nastati nego mehaničkim putem. Profilom je najbliže formi ljudske glave naglašene artifičnosti. Nakon 7 godina, analiziram kamen. Provjera zlatnog reza kaže:

$$4,5 \text{ cm} \times 0.618 = 2.781$$

Na toj je razini donja od dvije urezane brazde! Kupit ću *mašklin* i početi volontirati. A vi, dragi ljudi, razmislite o Elektri! I o grčkoj, mitološkoj, naravno! Kćerki Agamemnona i Klitemnestre, čije je ime izvedeno iz grčke riječi *elektron*, što znači „jantar“! Osam godina nakon rata, Orest će dovesti sestru iz Atene u Mikenu. Tako je u Mikenu preselila i najljepša od svih, *Bolbe*!

Ako je ovo rudarski posao, onda smo mi njegovi pređi. Saga o visokom Visokom mnogo je viša i od samih Piramida!

8. 10. 2020.

Tuneli Ravne, listopad 2013.